

RUPELSIDE - JAZZNEWS

aan onze leden en andere getrouwen
van Jazzclub **HET VEERHUIS**

FIN DE SAISON

We gaan langzaam naar de laatste concerten van seiZOEN 48 (als ik me niet vergis).

Na de zeer succesvolle concerten met **DICK VAN DER HARST** (bandoneon en banjo) en **FAPY LAFERTIN** (gitaar) + de **FONDY** vorige maanden - wat een vreugde en genot om die gasten in ons midden te mogen hebben - gaan (vliegen) we naar het einde van seiZOEN 48, en na twee maanden **VEERHUIS**-verlof naar seiZOEN 7 x 7 = 49.

Mens, mens, wat vliegt de tijd toch (te) snel...

Maar niet getreurd want de grootste gebeurtenis van dit seiZOEN komt nog op zondag 24 juni : **THE PALM COURT JAZZBAND** uit New Orleans weer in **HET VEERHUIS**, nadat we ze vorig seiZOEN voor 't eerst gemist hebben.

Van 15 tot 19 u is er de beste **NEW ORLEANS** muziek te horen uit Good Old New Orleans en uiteraard mag de **FONDY** daar niet ontbreken voor een kort "voorprogramma".

De meesten onder u hebben het al één of meerdere keren meegemaakt, maar het blijft toch een unicum om deze band uit de Crescent City in levende lijve te aan- horen en te aanschouwen. Het is een **TRADITIE** geworden dat we deze band naar onze jazzclub krijgen. Daar zijn we fier op.

C.

THE PALM COURT JAZZBAND uit **NEW ORLEANS** op zondag 24 juni 2018

(aanvang 15h)

Inkomprijs: leden 50 € en niet-leden 60 €

Reservaties: stuur een mail naar veerhuis.reservatie@proximus.be met vermelding van uw naam en het aantal gewenste kaarten (leden en niet-leden) en u krijgt van ons een mail met de betalingswijze.

A GEDACHT

Lars Edegran (° 1944 Stockholm Piano – gitaar – banjo – mandoline – klarinet – saxofoon) speelde al zeer jong in N.O.-stijl-orkesten in Zweden maar door de aantrekkingskracht en bezetenheid verhuisde hij in 1966 voorgoed naar New Orleans waar hij nog steeds woont en werkt.

Toen wij in april 1971 met een vliegtuig vol Europese muzikanten en liefhebbers het **New Orleans JAZZ & Heritage Festival** bezochten, ontmoetten wij Lars voor de eerste maal tijdens zijn dagelijkse optredens in een Jazzcafé dichtbij de Preservation Hall waar hij toen samen speelde met zijn mee uit Zweden verhuisde vriend, klarinettist Orange Kellin en Ernie Cagnolatti aan de trompet en andere N.O.-sterren.

Tijdens zijn vele Europese tournees passeerde hij bijna altijd langs Het Veerhuis met o.a. The New Orleans Ragtime Band, waarvan hij de oprichter en leader was, en ook The Joymakers, (die naam was zeker niet gestolen!) met regelmatig veel variaties in de samenstelling van de band.

Daarom en omdat de kwaliteit en de "Real New Orleans Sound" verzekerd is, mochten wij die gelegenheid zeker niet aan ons laten voorbijgaan en staan "**Lars Edegrans Palm Court Jazz All Stars**" op het programma van het slotconcert van dit seizoen en kunnen wij weer met onze gekende overtuiging en plezier in september met het **NEGENENVEERTIGSTE** seizoen starten.

DEN DIRECTEUR.

COON SONG REVISITED

Muziek kan hartverheffend en uitbundig zijn, ze kan ingetogen en weemoedig zijn. Ze raakt aan alles wat de mens beroert. Muziek is niet alleen instrumentaal, ze zit ook in de menselijke stem. En die menselijke stem zingt en fabuleert dan over wat de mensen bezighoudt. Lied en muziek worden zo een spiegel van hun tijd.

De 'coon songs' zijn daar een merkwaardig voorbeeld van. Het woord 'coon' is een afkorting van 'raccoon': wasbeer. De Amerikaanse slavenhouders gebruikten het als scheldwoord voor hun slaven, omdat ze in hun verdwazende hoogheidswaanzin dachten dat die slaven het vlees van de raccoon als lekkernij beschouwden en er stiekem zaten van te smullen.

Sommige componisten die al helemaal niets afwisten van de dierenwereld hadden het zelfs over possums (=buidelrat).

Coon songs waren immens populair, omdat ze meedogenloze karikaturen maakten van de Afro-Amerikaanse bevolking, zowel de slaven als de vrije kleurlingen. De liederen waren een uitwas van de oudere "minstrel shows". Ze kenden een enorm en langdurig succes in de tweede helft van de 19de eeuw. Maar volgens sommige bronnen dateert de eerste coon song van eind 18de eeuw: 'Poor Black Boy' uit de show 'The Prize'. Opmerkelijk is ook dat al in 1843 een "minstrel group" met de naam "The Virginia Minstrels" op tournee ging in Engeland.

Zwarten worden in deze songs steevast afgeschilderd als dom, onbetrouwbaar tot gevaarlijk, lui, seksueel geobsedeerd, ... Zwarten worden opgevoerd als gokkers, valspelers, dieven, bedriegers, pooiers, vechtjassen, ... In veel liedjesteksten kwamen de scheermessen op de proppen. Muzikaal gezien waren de songs geïnspireerd op het ragtimepatroon. Zelfs de grote ragtime pianist Scott Joplin componeerde zijn eigen coon song: 'I am thinking of my Pickaninny Days.'

Ernest Hogan (1865-1909), de componist van 'All Coons Look Alike To Me' getuigt: "... dat lied veroorzaakte een hoop heibel binnen en buiten de show bizz, maar het was ook goed voor de showbusiness in tijden dat geld schaars was in alle lagen van de bevolking. Met de publicatie van dat lied werd een nieuw muzikaal ritme gepresenteerd aan de mensen. De populariteit ervan groeide en het verkocht als zoete broodjes. Dat ene lied opende de weg voor een heleboel zwarte zowel als blanke liedjesschrijvers. Ze vonden het ritme geweldig en bleven het gebruiken ... en nu heb je zelfs hit songs zonder het woord 'coon' erin ...".

Die laatste opmerking is niet onbelangrijk. Inderdaad, rond de eeuwwisseling (19de-20ste eeuw) lieten de eerste critici van de racistische teneur in de coon songs van zich horen. Bovendien verdwenen de enorme financiële winsten die voortvloeiden uit deze muzikale hype, die al decennialang hoogtij vierde, bijna uitsluitend in de zakken van blanken. Die vernederingen en mechanismen van uitbuiting konden niet blijven duren. Getalenteerde muzikanten en componisten in de zwarte gemeenschap, zoals o.a. Andy Razaf, ontdekten dat er voor hun creatief talent ook een markt was buiten de minstrel shows en de coon song traditie.

Een echt breekpunt kwam er met Al Jolson, geboren in een joodse familie in Litouwen in 1886. Met zijn pekwart geschminkte gezicht, zijn mimiek, zijn beheerste theatraaliteit slaagde hij erin om alle dubbele bodems van de 'blackface performance' te forceren en er ondertonen van kritiek op discriminatie, onderdrukking, kansarmoede en achterstelling in te verweven. Hij was en is een inspiratie voor figuren als Judy Garland, Jackie Wilson en Bob Dylan.

En laat het nu juist die Bob Dylan zijn die een historische wending heeft gegeven aan de hele minstrelsy traditie door als blanke een lied te schrijven en te zingen over Medgar Evers (1925-1963). Evers was een Afro-Amerikaanse burgerrechten activist en medewerker van de NAACP (National Association for the Advancement of Colored People). Hij werd voor zijn huis in de rug geschoten door een rechts-extremist. Toen hij zwaargewond naar het ziekenhuis werd gebracht, werd hij daar eerst als kleurling niet toegelaten. Nadat hij uiteindelijk toch mocht binnengebracht worden, was het te laat: hij overleed bijna onmiddellijk na zijn opname. In 1964 bracht Bob Dylan zijn "The Times They are a-Changin'" uit met daarop het nummer "Only a Pawn in their Game", enerzijds een eerbetoon aan Medgar Evers en tevens een aanklacht tegen de 'white supremacy'. De Amerikaanse rassendoctrine op zijn kop. Eindelijk!

ZO WILS

Zaterdag 5 mei 2018

Fondy Riverside Bullet Band

Met Kurt Vandendriessche (clt) + Wouter Nouwens (bjo)

Zaterdag 19 mei 2018

Fondy Riverside Bullet Band

Met Wouter Nouwens (bjo)

Zaterdag 2 juni 2018

Fondy Riverside Bullet Band

Zaterdag 16 juni 2018

Fondy Riverside Bullet Band

Met Koen De Cauter (clt)

Zondag 24 juni 2018 (15-19h)

Palm Court Jazzband (New Orleans VS)

Fondy Riverside Bullet Band

Telkens om 21.00 uur

Deuren 20.30 & 24.00 uur

Reserveer tijdig je plaatsen: 03 888 35 94 (Camiel) of 03 888 00 83 (Johnny)

Firma's die "Het Veerhuis" steunen

Café LIPSTICK	Boom
Carrosserie ADRIAENSSENS	Puurs
InternetRadio Sint Jan	Willebroek
Verrelst Inox Maatwerk	Aartselaar
LAMBRECHTS – STUDEONT	Ruisbroek
Optiek VAN BAEL	Kontich
BEUKENHOF	Boom
SPECULOOS VERMEIREN	
& Het gemeentebestuur van WILLEBROEK	

d.i. de e-mailversie van
RIVERSIDE JAZZNEWS
Clubblad van: **Jazzclub HET VEERHUIS**
& **FONDY RIVERSIDE BULLET BAND**
Oostvaardijk 2 – Klein-Willebroek
Programmawijzigingen worden via mail doorgestuurd
of kijk op: www.fondy.be